

[Himmelstrup.]

sige — således som det også er udtrykt i betænkningen —, at man naturligvis i udvalget har haft den bedste vilje til at imødekomme de ønsker, som tjenestemandssorganisationerne nærer på disse områder.

Kravet om, at man ikke må indgive anonyme klager til ombudsmanden udefra over tjenestemænd, har været fremført i udvalget med megen styrke fra tjenestemandsside, og det er imødekommet ved det ændringsforslag til det oprindelige lovforslags § 6, der siger, at klagen skal være navngiven, og så er der føjet til, at den skal indgives inden 3 måneder efter, at klageren er blevet bekendt med det forhold, klagen angår.

Endvidere er rejst spørgsmålet om straf for indgivelse af bevidst urigtig klage. Her er ikke stillet forslag om positive ændringer i lovforslaget, idet man i justitsministeriet har været af den opfattelse — og den opfattelse har udvalget tilsluttet sig —, at de herom gældende bestemmelser i borgerlig straffelov allerede er tilstrækkelige til imødegåelse af bevidst urigtigt klagemål.

Men i forholdet til tjenestemændene og tjenestemandssorganisationerne er det vigtigste ændringsforslag, der er stillet, den omredigering af § 7, som har fundet sted, således at paragraffen i virkeligheden har fået en ny affattelse, dog med bibeholdelse og på visse områder udvidelse af bestemmelser, som allerede fandtes i den gamle § 7.

Jeg er altså af den opfattelse, at meget af det, der nu er foreslået, er forhold og bestemmelser, som en forstandig ombudsmand af sig selv ville have praktiseret, men det kan naturligvis ingen skade være til, at det finder positivt udtryk også i lovens tekst. Det angår som sagt væsentligt de rettigheder, som tjenestemændene har efter tjenestemandsslovens § 17, men der er indsat en ændring til stk. 3 i den nye § 7, hvori det positivt er fremhævet, at såfremt en ombudsmand ønsker at fremme en klage over en af de personer, som er undergivet hans klageret — de står omtalt i lovforslagets § 4 —, så skal han forelægge denne klage, medmindre ganske særlige forhold gør sig gældende, for den pågældende, og hvis den, mod hvem klagen er rejst, er tjenestemand, gives der denne — det er sidste sætning i stk. 3 i § 7 — den meget vidtgående ret, at han kan afvise ombudsmanden og forlange tjenestemandssag rejst imod sig.

Jeg nævner blandt de bestemmelser, som altså nu positivt er indsat i lovforslaget for at imødekomme tjenestemændenes ønsker, også bestemmelsen om, at under vidneførsel må tjenestemanden møde med en bisidder, og endvidere bestemmelsen om, at retsmøderne ikke skal være offentlige. Jeg tror, at alle rimelige krav herefter er imødekommet.

Så findes der også i betænkningen et ændringsforslag, som vedrører lovforslagets § 9, der omhandler ombudsmandens ret til at få rejst sag dels af anklagemyndighederne, dels af styrelserne, når det kun drejer sig om disciplinærsager. Der er foretaget en omredigering af paragraffen på disse to områder, men det er ikke nogen realitetsændring, således at ombudsmandens ret stadig bliver den samme, og således at dels anklagemyndighedens, dels styrelsens pligt til at efterkomme ombudsmandens begæring er ganske den samme efter den nye redaktion som efter lovforslaget ved anvendelsen af ordet „pålægge“.

Endelig har udvalget ment det ønskeligt at indsætte en ny § 13, som kæder dette lovforslags ikrafttræden sammen med den nye grundlov og dertil føjer bestemmelsen om, at klager angående forhold, der er opstået indenfor de sidste tre måneder før denne lovs ikrafttræden, kan indgives til ombudsmanden, hvilket betyder, at loven på dette område får en vis tilbagevirkende kraft, medens dens bestemmelser iøvrigt kun er knyttet til den nye grundlovs ikrafttræden.

Ændringsforslagene, hvoraf nogle er af mindre betydning, er stillet af justitsministeren og enstemmigt tiltrådt af samtlige udvalgsmedlemmer. Jeg skulle tro, at der herved er opnået et resultat, som i hvert fald tjenestemændene fuldtud kan være tjent med. Tilbage, når dette lovforslag er vedtaget, står da for rigsdagen at udforme den instruks for ombudsmandens almindelige virksomhed, som er angivet i lovforslagets § 3, og endelig at finde den rette mand til hvervet som ombudsmand.

Formanden: Der er af det ærede medlem fru Inger Merete Nordentoft anmeldt følgende underændringsforslag til ændringsforslag nr. 7:

Ændringsforslagets sidste punktum, „retsmøderne er ikke offentlige“, udgår, og i stedet tilføjes: